

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

Supplementa Philostorgiana.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

SUPPLEMENTA PHILOSTORGIANA.

De Josepho, Phlegonte & Dione, ex Suida in voce Φλέγων.

Τούτῃ Φλέγωνος φησι Φιλοσόργιος ἰσχυροτάτῃ καὶ ἑδὴ ἰσθαίως συμπεσόμια διὰ πλείονος ἐπέξελεθῆν τῶν πλάτων. Φλέγωνος καὶ δίωνος βραχέως ἐπιμνησθῆντων, καὶ παρενηκλυ ἀνὰ τῶν ἰδίων λόγων ποιησαμένων ἐπεὶ τῶν γε εἰς εὐσεβείαν ἢ τὴν ἀλλοῦ ἀρετῆν ἐλκόντων, καὶ ὅτοι καὶ καὶ ἑδὴ δέκνυται παρῶν τικῶς, ὅπως καὶ ἐκείνοι τῶν τῶν ἀντίον μὴ ἐν ὁ ἰώσηπτος, καὶ δεδ' οἰκότη ἰοικε καὶ ἐν λαογεμένῳ ὡς μὴ παρῶν κρῆσειεν ἐλλήσι.

PHILOSTORGIUS ait, ea quæ circa Judæos acciderunt, pluribus & copiosius executum esse Iustum: Phlegontem verò & Dionem breviter meminisse, eaq; velut obiter historiae suæ indidisse. Cæterùm eorum quæ ad pietatem aliasque virtutes ducunt, neque ille curam ullo modo gessisse dignoscitur, quemadmodum neque hi: Contrà verò Josephus & reformidanti similis est caventique, ne Græcos offendat.

De Eusebio Nicomediensi, & Theophilo Indo. Ex uno è sex prioribus libris, referente Photio in Bibl. N. XL.

Ἐν τερασίοις ἢ ἐβίῳ εὐσεβίου τῆς νικομηδείας, ὃν καὶ μέγαν δοκῶν καλεῖται, καὶ θεόφιλον τὸν ἰσθὲν καὶ ἄλλως πλείονος ἔξαιρεθ.

Quod verò ad miracula attinet vitamque, Eusebium Nicomediæ (quem & Magnum appellat) & Theophilum Indum, aliosque plures extollit.

De his qui ab Ario steterunt in Synodo Nicæna, ex Niceta in Thesauro orthodox. fid. lib. 5. c. 7. in fin.

Cæterùm (ut Philostorgius primo Historiæ suæ libro author est) ab Ario in Synodo Nicæna steterunt hi, quorum nomina subsequuntur Episcopi. Ex superiore quidem Libya Sentianus Boreæ, Dachius Beronices, secundus Theuchirorum, Zopyrus Barces, Secundus alius Ptolemaidis, Theon Marmaricæ: Ex Thebis Aegyptiis Melitius: ex Palestina Patrophylus Scythopoleos, Eusebius Cæsariensis qui Pamphyli dictus est; Ex Phœnicia Paulinus Tyri, Amphion Sigedonis: Ex Cilicia Narcissus Irenopoleos, Athanasius Anazarbi, Tarcodimatus Aegon: ex Cappadocia Leontius, Longianus & Eulalius: ex Ponto, Basilus Amasia, Melitius Sebastopoleos: ex Bithynia, Theognis Nicææ, Maris Chalcedonis, Eusebius Nicomediæ, Magnus quidem cognomine, qui Luciano Martyri familiaris fuerat, miraculisque clarus, ut qui vel maxime, ex quo etiam Magni cognomen adeptus erat.

De Subscriptionum varietate in Concilio Nicæno, ex Niceta in Thesauro orthodoxæ fidei, lib. 5. c. 8.

Philostorgius, sub finem libri primi, author est, eorum qui Nicænae fidei subscripserant, alios quidem è chirographorum suorum regione ἑμοσιῶν dictionem adscripsisse, alios vero ab Eusebio instructos blasphemam ἑμοσιῶν vocem loco ἑμοσιῶν supposuisse, præter Secundum & Theonam, qui etiam una cum Ario ejusque presbyteris in Illyricum relegati sunt.

De Pœnitentia quorundam Arianorum, quod Concilio Nicæno subscripserant, quod refert Nicetas in Thef. orth. fid. lib. 5. c. 8.

Philostorgius initio libri secundi scribit, Eusebium, Theognin & Marin, eorum quæ subscripserant pœnitentia ductos ad Imperatorem venisse, hisque apud eum verbis usos: *iniqui, Imperator, in eo fuimus, quod tui metu percussi impietati subscripserimus.* Ex quo

factum sit, ut Imperator excandescens eos in Galatias seu Gallias occidentales relegaret, & Arianos sua quemque patria excedere iusserit.

De Paulino Ep. Antiocheno facto, quod refert Nicetas in Thesauro orthodoxæ fidei, lib. 5. c. 9.

Solus Philostorgius libro *Historiarum secundo*, *Paulinum Tyro Antiochiam transfugatum (in locum Eusebii) auctor est.

De Actio & Eunomio, ex uno è sex prioribus ejus libris, referente Photio in Biblioth. N. XL.

Extollit verò in sermonibus maxime *Actium & Eunomium*, falso asserens, eos solos repurgasse pietatis dogmata tempore contaminata.

Ἐξαίετ' ὃ, ὃν μὴν λόγοις μάλιστα αἰετὸν καὶ εὐνόμιον, μόνες ἀνακαθάραι τὰ τῆς εὐσεβείας δόγματα ἰσχυρόνως συγκεχωρημένα τὸν ἑαυτοῦ δόμῳ.

De Acacio Casareæ Pal. Ep. apud Photium in Bibl. N. XL.

Reprehendit verò *Acacii* maxime Casareæ Palæstinæ Episcopi vim dicendi intolerabilem & veritatem inexpugnabilem, quibus eum artibus oppressisse ait præ omnibus tam eos qui idem sentire viderentur, odio tamen quodam divisos, quam contraria in religione sentientes.

Καίητοι εἶ ὁ ἀκακίης μάλιστα Ἐκαστασίας τῆς καὶ παλαιῆς ἐπισκοπῆς ἀλλοτρίως ἀνομιάν τε ἀνυπερέβλητον καὶ κακουργίαν ἀμαχον, μετὰ τῶν καὶ πάντων φησὶ καλίστου τῶν τε ὁμοφρόνων δόκμων, εἰς ἕχθραν δέ τινά καλίστων, καὶ τῶν τὰναντία θρησκουσιῶν.

De Actio ex Photii Biblioth. N. XL.

Narrandi porro initium fecit ab Ario in hæresin studio & initio, ad Actii impiissimi revocationem usque. Hic verò Actius à cohereticis ipsis, quod ipsos impietate superaret, ut hic ipsemet etiam invitatus narrat, diaconatu submotus: ab impiissimo verò Juliano revocatus & humanissime exceptus fuit.

Ἴσορ εἶ ὃ ἀπὸ τῶν δόκμων παρὰ τὴν αἵρεσιν ἀνομιάν τε καὶ ἀρξέως, μέχρι τῶν αἰετῶν τῶν εὐσεβείας ἀνακλήσεως. ἔτ' ὃ ἀπὸ τῶν παλαιῶν μὲν τῶν σωαιρεσιῶν, διὰ τὸ κακίης ὑπεβάλλεσθαι τῆς εὐσεβείας, ὡς αὐτὸς ὁμοφρόνων καὶ μὴ βλαβήμων ἴσορ εἶ, τῆς διακονίας καθήρηθη. ὑπὸ ὃ τῶν εὐσεβείας ἰουλιανὸς ἀνεκλήθη τε καὶ φιλοφρόνως ἐδέξατο.

De Basilio ex Photii Bibl. N. XL.

Basilio verò Magno calumniam texere ausus est, quâ illustriorem cum reddidit. Vim enim & venustatem sermonis in concionibus, ipsa rei evidentia fateri coactus est. Temerarium tamen ipsum homo futilis appellat nec in refutando exercitatum, eò quod, ut ait, Eunomii libris respondere ausus est.

Βασίλειος ὃ τῶν μεγάλων ἐπεχείρησεν ὑφ' αὐτῶν μῶμον, δι' ἑλαμπρότερον εἰδείξει, τὴν μὲν ἰσχυρῶς καὶ τὸ κάλλος τῆς ἐν τοῖς πανηγύρεσι ὁμιλίας ὑπὸ αὐτοῦ τῶν πραγμάτων ἐνεργείας ἐκείαδην συμφέρεισθαι θρασυῶς αὐτὸν ὃ δέιλαιος ἀποκαλεῖ, καὶ ἀνίλογον λόγων ἀπειρεν, ὅτι φησιν, ἀπέθλημπε εὐνομίαις ταῖς συγγραφαῖς ἀνίλογα.

De Leontio Ep. Tripolis, apud Suidam in λεόντι.

Hunc verò Leontium sibi vindicat improbus Philostorgius in libro . . . . . velut consentientem Arianæ suæ improbitati.

Τὸν τοιοῦτον λεόντιον προσπαλεῖσθαι ὁ κακὸφρων φιλοσόργιος ἐν τῇ βίβλῳ αὐτῆς, ὡς ὁμόφρονα τῶν δόκμων αὐτῆς κακοφροσύνης.

profanum) dicitur, plurimum hi proferant: & sacrarum Scripturarum, quæcunque ad lectionem & promptam memoriam conferebant, magnam notitiam habebant, & inter eos maxime Apollinarius: Hic enim Hebraicam etiam linguam intelligere poterat. Quin & unusquisque eorum in suo singuli genere plurimum stylo valebant. Apollinarius scilicet dicendi genere quod commentationibus & aptissimum longe præstabat. Basilius verò in genere pænegyrico splendidissimus erat. At Gregorius cum utroque comparati oratio, sublimiorem in scriptione locum obtinuit. Etenim Apollinario erat uberior in dicendo: Basilio verò gravior. Cum autem isti tantâ dicendi & scribendi facultate præditi essent, non minus etiam mores præ se tulerunt ad alliciendam ad sui spectaculum multitudinē aptos: adeo ut eos quibus conspicerentur, & apud quos verba facerent, & quæcunque scripta ederent, omninò pertraherent in sui communionem, quotquot qui quavis istarum rationum facile capi poterant.

καλεῖται παιδείας ἵππια πᾶσι τοῖς προσληλυθόσιν καὶ τῶν ἱερῶν γραφῶν ὅτι εἰς ἀνάγνωσιν καὶ τὴν ἀπόχρησιν μνημονεύουσι πολλῶν εἶχον τὴν ἐμπειρίαν καὶ μαλιστα τῶν ἀνδρῶν ὀδύνη ἀέριος τῶν ἡρώδης τῶν ἐξ ἑσθίων διαλέξει ἐπαίνῳ οἷός τε ἦν καὶ μὴ συζητῶν ἕκαστος ἐς τὸν αὐτῶν τρόπον ἢ κατανύσσων τῶν μὲν γε δόξιν αἰεὶ τὸ ὑπομνηματικῶν δὲ τῶν λέξεως μακρῶν αἰεὶ αἰεὶ βασιλεῖς ἵππιαν γυμναστικῶν ἀμφοτέρωθεν, τὰ δὲ γρηγορίου ἐκ τῶν ἀμφοτέρωθεν ὁμοίως μείζω βάσιν εἰς συζητῶν εἶχον ὁμοίως ἦν εἰπεῖν, δόξιν αἰεὶ μὴ ἀδρότερον βασιλεῖς ἵππιαν ἀδρότερον τὸ αὐτῶν τῶν λέγειν ἐκ τῶν ἀμφοτέρωθεν ἕκαστος καὶ τῶν ἡρώδης ἀνδρῶν παρὲν τῶν τῶν πολλῶν θείαν ἐπαγωγὴν ὡς καὶ οἷός τε ἦν καὶ ὅτι ὅσα γρηγορίου διεδίδωσαν, διὰ πάντων ἦσαν εἰς τὴν ἐαυτῶν κωνίαν τὰς καὶ ὅτι ἐν ἀνδρῶν ἀδρότερον ἀδρότερον δὲ ἀμφοτέρωθεν.

FRAGMENTA PHILOSTORGII.

Ex Suida in voce ἀγαπήδος.

A G A P E T U S Synadorum Episcopus quem multis laudibus exornat Eusebius Pamphili, & miracula ejus inusitata commemorat atque insolita: montes ac fluvios alium in locū translatos: mortuos ad vitam suscitatos. Ait etiam Imperatorem Maximinum, eum adhuc militem, utpote Christianum, interficere voluisse, propterea quod comperisset multos, Operum quæ ab Agapeto fiebant admiratione captos, relicto Gentilium cultu ad Christianam fidem transire.

A Γ α π η ῶ δ ος ἐπίσκοπος συνάδων ὁ ἐπίσκοπος ἦν πολλῶν πῆρε δὲ οἷός τε ἦν καὶ θαυμάτων αὐτῶν ἕκαστος μνήμην ποιῶν ὁμοίως καὶ ὅτι ἕκαστος ὡς χριστιανὸν ἀποκτείνειν, διὰ τῶν θανάτου πολλὰ τὰ παρ' αὐτῶν τελεῖται περιγὰρ ἡρώδης. Vide Philost. lib. 2. in cap. 2.

Ex Suida in voce αἰτίου.

Aetius Magister Eunomii, ortus ex urbe Syriæ Antiochiâ, parentibus egenis ac vilissimis. Pater ejus cohortali militiæ adscriptus, cum adversâ fortunâ usque esset, fato functus est relicto isto admodum puero, qui ad summam egestatem redactus, aurificinâ exercere instituit, &

Ἄ ε ἰ τ ῖ ος ἕκαστος ἀντιόχεια τῆς συρίας διδασκαλῶν ἀνομιῶν ἀπὸ πενήτων καὶ ἀποπτῶν τυγχάνων ὁ δὲ πατήρ αὐτοῦ τῶν ἐργῶν δυσπραγέσει ὁμοίως γρηγορίου, ἕκαστος ἐκ τῆς κομιδῆ παιδῶν τῶν ἀφῆκε αὐτὸς δὲ εἰς ἕκαστον ἀπορίας ἦσαν, ἐπὶ γρηγορίου.